

ការស្វែងរកព្រះ៖ ឯកសារសិក្សាព្រះគម្ពីរដ៏ទូលំទូលាយ

ឯកសារនេះចងក្រង និងរៀបចំខគម្ពីរ និងអត្ថបទព្រះគម្ពីរទាំងអស់ដែលបានពិភាក្សាលើប្រធានបទ ០០០០០;ការស្វែងរកព្រះ០០០០០;។ វាដកស្រង់ចេញពីខ្លឹមសារដើម និងការបន្ថែមជាបន្តបន្ទាប់ ដោយរៀបចំធាតុនីមួយៗជាមួយខគម្ពីរ/អត្ថបទ បរិបទ និងការពន្យល់សម្រាប់ភាពច្បាស់លាស់។ ផ្នែកនានាត្រូវបានដាក់ជាក្រុមតាមទ្វេដងខល៖ ចាប់ផ្តើមជាមួយខគម្ពីរដើម បន្ទាប់មកដោយការបន្ថែមទូទៅ និងបញ្ចប់ដោយផ្នែកដែលសាងសង់ជាពិសេសនៅលើ ១០៥:៤។ នេះបង្កើតធនធានសិក្សាដ៏ស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលសង្កត់ធ្ងន់លើការតស៊ូ ភាពស្មោះត្រង់ និងរង្វាន់នៃការស្វែងរកព្រះ។

ស្វែងរកព្រះ

ម៉ាថាយ ៧:៧-៨

០ ខគម្ពីរ៖ «ចូរសុំ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានមកអ្នក ចូរស្វែងរក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញ ចូរគោរពទ្វារ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងបើកឲ្យអ្នក។ ដ្បិតអ្នកណាដែលសុំ នោះនឹងបានទទួល អ្នកណាដែលស្វែងរក នោះនឹងឃើញ ហើយចំពោះអ្នកណាដែលគោរព ទ្វារនោះនឹងបើកឲ្យអ្នក»។
០ បរិបទ៖ ផ្នែកមួយនៃធម្មទេសនានៅលើភ្នំរបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាកន្លែងដែលទ្រង់បង្រៀនអំពីការអធិស្ឋាន និងលក្ខណៈនៃការឆ្លើយតបរបស់ព្រះ។
០ ការពន្យល់៖ ព្រះយេស៊ូវលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការតស៊ូមិនត្រឹមតែក្នុងការស្វែងរកព្រះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ផងដែរ។ ការសន្យានៅទីនេះគឺថា ព្រះឆ្លើយតបចំពោះអ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់យ៉ាងសកម្ម និងខ្ជាប់ខ្ជួន។

ម៉ាថាយ ៧:១៣-១៤

០ អត្ថបទ៖ «ចូរចូលតាមទ្វារតូចចង្អៀត។ ដ្បិតទ្វារធំ ហើយផ្លូវដែលនាំទៅដល់សេចក្តីវិនាស នោះធំទូលាយ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនចូលតាមវា។ ប៉ុន្តែទ្វារតូច ហើយផ្លូវដែលនាំទៅដល់ជីវិត នោះចង្អៀត ហើយមានមនុស្សតិចណាស់ដែលរកឃើញវា»។ ០ បរិបទ៖ ខគម្ពីរទាំងនេះមាននៅចុងបញ្ចប់នៃធម្មទេសនាជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនអំពីមាត់នៃជីវិតសម្រាប់អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ទ្វារតូចចង្អៀត៖ ព្រះយេស៊ូវពិពណ៌នាជានិយមចៀបអំពីផ្លូវទេស ឬជីវិតពិតនៅក្នុងព្រះចៅតូចចង្អៀត ដោយបង្ហាញថាវាតម្រូវឱ្យមានចេតនាវិនិច្ឆ័យ និងជារឿយៗផ្ទុយនឹងបទដ្ឋានសង្គម ឬជម្រើសងាយស្រួល និងពេញនិយមជាង។ ០ ការស្វែងរកព្រះ៖ ខគម្ពីរទាំងនេះបញ្ជាក់ថា ការស្វែងរកព្រះមិនមែនជាផ្លូវលំនាំដើមសម្រាប់មនុស្សជាតិទេ។ វាតម្រូវឱ្យមានជម្រើសសកម្ម។ ការសង្កត់ធ្ងន់គឺទៅលើការលំបាក និងជនជាតិភាគតិចដែលជ្រើសរើសផ្លូវនេះ ដោយគូសបញ្ជាក់ថា ការស្វែងរកព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដមិនមែនគ្រាន់តែជាការដើរតាមហ្វូងមនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែអំពីការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន និងពេលខ្លះការជ្រើសរើសផ្លូវដែលមិនសូវមាន

ម៉ាថាយ ៦:៣៣

០ អត្ថបទ៖ «ចូរស្វែងរកនរក និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន នោះរបស់ទាំងនេះនឹងបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាដែរ»។ ០ បរិបទ៖ ក៏ជាផ្នែកមួយនៃធម្មទេសនានៅលើភ្នំដែរ ខគម្ពីរនេះមកពីផ្នែកមួយដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីការព្រួយបារម្ភអំពីតម្រូវការសម្ភារៈ។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ស្វែងរកជាមុនសិន៖ ការណែនាំនេះប្រាប់អ្នកដើរតាមផ្លូវអានិភាពដល់ការស្វែងរកខាងវិញ្ញាណសម្រាប់គររបស់ព្រះ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់លើសពីអ្វីៗទាំងអស់ រួមទាំងតម្រូវការជាមូលដ្ឋានដូចជាអាហារ និងសម្លៀកបំពាក់។ ០ អត្ថន័យ៖ ដោយការស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ជាមុនសិន ជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលធានាថាតម្រូវការរបស់មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានបំពេញ វានិយាយអំពីការជឿទុកចិត្ត និងអានិភាពក្នុងការស្វែងរកជីវិត។

កិច្ចការ ៨:២៦-៤០

០ អត្ថបទ៖ ទេវតាមួយអង្គបានណែនាំភីលីពីឱ្យទៅកាន់ផ្លូវវាលខ្សាច់មួយ ជាកន្លែងដែលគាត់បានជួបនឹងមន្ត្រីអេក្សូពីម្នាក់ដែលកំពុងអានសៀវភៅអេសាយ។ ភីលីពីពន្យល់ព្រះគម្ពីរ ដែលនាំទៅដល់ការប្រើចិត្តជឿ និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់មន្ត្រី។ ០ បរិបទ៖ អត្ថបទនេះរៀបរាប់ពីរឿងរ៉ាវរបស់ភីលីពី

និងមន្ត្រីអេស្បូពីម្នាក់ ដែលជាឧទាហរណ៍ដំបូងនៃការប្រើចិត្តជឿរបស់សាសន៍ដទៃចំពោះអ្វីដែលនឹងក្លាយជាសាសនាគ្រីស្ទ។ ០
ការពន្យល់៖ ០ ការស្វែងរកតាមរយៈព្រះគម្ពីរ៖ មន្ត្រីកំពុងស្វែងរកការយល់ដឹងអំពីព្រះយ៉ាងសកម្មតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ដោយបង្ហាញថាការស្វែងរកព្រះអាចពាក់ព័ន្ធ
និងការសាកសួរ។ ០ ការណែនាំ៖ តួនាទីរបស់ភីលីពបង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះអាចប្រើអ្នកដទៃដើម្បីណែនាំអ្នកដែលកំពុងស្វែងរកទ្រង់។
រាបបង្ហាញពីរបៀបដែលការស្វែងរកព្រះមិនមែនតែងតែជាដំណើរតែម្នាក់ឯងនោះទេ។ ពេលខ្លះ វាពាក់ព័ន្ធនឹងការតែងតាំងដ៏ទេវភាព
និងសហគមន៍។

កិច្ចការ ១៧:១១-១២

០ អត្ថបទ៖ «ឯពួកយូដានៅក្រុងបេរោមានចរិតថ្លៃថ្នូរជាងពួកនៅក្រុងថេសាឡូនីច ដ្បិតពួកគេបានទទួលយកសារដោយចិត្តខ្លះខ្លះយ៉ាងខ្លាំង
ហើយបានពិនិត្យមើលព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីមើលថាតើអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយនោះជាការពិតឬអត់។ ជាលទ្ធផល មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេបាន
០ បរិបទ៖ ប៉ុល និងស៊ីឡាស ស្ថិតនៅក្នុងក្រុងបេរោ ជាកន្លែងដែលពួកគេបានផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសាលាប្រជុំ។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ចរិតថ្លៃថ្នូរ៖
ពួកគេត្រូវបានសរសើរចំពោះការខស្សាហ៍ព្យាយាមរបស់ពួកគេក្នុងការស្វែងរកសេចក្តីពិត។ ពួកគេមិនត្រឹមតែទទួលយកពាក្យរបស់ប៉ុលប៉ុណ្ណោះទេ
ពួកគេបានផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក្យទាំងនោះទល់នឹងព្រះគម្ពីរ។ ០ ការពិនិត្យប្រចាំថ្ងៃ៖ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីការខិតខំប្រឹងប្រែងប្រចាំថ្ងៃយ៉ាងសកម្មក្នុងការយល់ដឹងអំពីព្រះហ
និងសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ។ ០ ការស្វែងរករបស់ពួកគេនាំឱ្យមានជំនឿ ដែលបង្ហាញថាការសាកសួរពិតប្រាកដអំពីធម្មជាតិ និងចេតនារបស់ព្រះអាចនាំទៅរកជំនឿ។

យេរេមា ២៩:១៣

០ ខគម្ពីរ៖ «អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ ហើយនឹងរកឃើញខ្ញុំ កាលណាអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំដោយអស់ពីចិត្ត»។ ០ បរិបទ៖ យេរេមាធ្វើសារនេះទៅកាន់ពួកនិរទេស
ដោយសន្យាថានឹងស្តារឡើងវិញ ហើយត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ប្រសិនបើពួកគេងាកមករកព្រះវិញ។ ០ ការពន្យល់៖ ខគម្ពីរនេះគូសបញ្ជាក់ថា
ការស្វែងរកព្រះតម្រូវឱ្យមានការខិតខំប្រឹងប្រែងពិតប្រាកដ និងការលះបង់ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយសន្យាថា ព្រះមានវត្តមានសម្រាប់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់។

កិច្ចការ ១៧:១៦-២៨

០ បរិបទ៖ ០ ទីតាំង៖ លោកប៉ុលស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុងអាថែន ដែលជាទីក្រុងមួយដែលល្បីល្បាញដោយសារបញ្ញវន្តនិយម ទស្សនវិជ្ជា
និងការគោរពបូជាពហុទេវភាព។ ទីក្រុងអាថែនគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលរបប្បធម៌មួយកន្លែងដែលគំនិតត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយសាលាគំនិតផ្សេងៗដូចជា
សូម្បីកនិយម និងអេតិក្កនិយម បានរីកចម្រើន។ ០ ស្ថានភាព៖ ខណៈពេលកំពុងរង់ចាំស៊ីឡាស និងធីម៉ូថេ លោកប៉ុលមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងដោយសារទីប្រជុំ
លោកបានចូលរួមក្នុងកិច្ចពិភាក្សាជាមួយជនជាតិយូដានៅក្នុងសាលាប្រជុំ និងជាមួយទស្សនវិទូនៅក្នុងទីផ្សារ។ ០ អារីអូប៉ាហ្គូស៖
លោកប៉ុលត្រូវបាននាំទៅកាន់អារីអូប៉ាហ្គូស ជាភ្នំមួយដែលក្រុមប្រឹក្សាក្រុងអាថែនបានជួបជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាអំពីបញ្ហាច្បាប់ ទស្សនវិជ្ជា
និងសាសនា។ នេះជាឱកាសមួយសម្រាប់លោកក្នុងការបង្ហាញការបង្រៀនរបស់លោកដល់អ្នកគិតឈានមុខគេមួយចំនួនរបស់ទីក្រុង។ ០
ការពន្យល់អំពីកិច្ចការ ១៧:១៦-២៨៖ ០ ខ ១៦-២១៖ លោកប៉ុលចាប់ផ្តើមដោយកត់សម្គាល់ថាជនជាតិអាថែនមានជំនឿសាសនាប៉ុណ្ណា
ថែមទាំងចង្អុលបង្ហាញអាសនៈមួយ «ដល់ព្រះដែលមិនស្គាល់» ទៀតផង។ នេះរៀបចំឆាកសម្រាប់លោកដើម្បីណែនាំព្រះដែល
«មិនស្គាល់» នេះដល់ពួកគេ។ ០ ខ ២២-២៣៖ លោកប៉ុលប្រើអាសនៈជាស្ពានដើម្បីពន្យល់ថា ព្រះដែលពួកគេគោរពបូជាដោយល្ងង់ខ្លៅ
គឺជាព្រះដែលបង្កើតពិភពលោក ដែលមិនគង់នៅក្នុងប្រាសាទដែលសាងសង់ដោយដៃ។ នេះគឺជាការរិះគន់ចំពោះការអនុវត្តពហុទេវភាព
និងការគោរពបូជារបស់ពួកគេ ដែលបង្ហាញថាការស្វែងរករបស់ពួកគេត្រូវបានបាត់បង់។ ០ ខ ២៤-២៥៖ លោកពន្យល់ថា ព្រះជាអ្នកបង្កើត
មិនត្រូវការអ្វីពីមនុស្សទេ ដោយបញ្ជ្រាសគំនិតទូទៅដែលព្រះត្រូវការយញ្ញបូជា និងតង្វាយសម្រាប់ការពេញចិត្ត ឬការការពារ។ ០ ខ
២៦-២៧៖ លោកប៉ុលនិយាយអំពីអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះលើប្រជាជាតិ និងរដូវកាល ដោយបញ្ជាក់ថា ព្រះបានបង្កើតមនុស្សជាតិ
ដើម្បីឱ្យពួកគេស្វែងរកទ្រង់។ នេះជាខសំខាន់ៗអំពីការស្វែងរក៖ ០ ខ ២៧៖ «ព្រះបានធ្វើបែបនេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេស្វែងរកទ្រង់
ហើយប្រហែលជាទៅរកទ្រង់ ហើយរកឃើញទ្រង់ ទោះបីជាទ្រង់មិននៅឆ្ងាយពីយើងណាម្នាក់ក៏ដោយ»។ នេះបង្ហាញថា ស្ថានភាពមនុស្ស
ជាមួយនឹងបំណងប្រាថ្នាដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់ការយល់ដឹង និងការតភ្ជាប់ជាមួយព្រះ ត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីនាំមនុស្សទៅរកព្រះ។
គំនិតនេះគឺថា ប្រសិនបើមនុស្សស្វែងរកដោយស្មោះត្រង់ ពួកគេនឹងរកឃើញ ពីព្រោះព្រះអាចចូលទៅដល់បាន។ ០ ខទី ២៨៖
ប៉ុលដកស្រង់សម្តីរបស់កវីក្រិក («ដ្បិតនៅក្នុងទ្រង់ យើងរស់នៅ ធ្វើចលនា ហើយមានអត្ថិភាពរបស់យើង») និង «យើងជាកូនចៅរបស់ទ្រង់») ដើម្បីបញ្ជាក់ថា សូម្បីតែទស្សនវិទូរបស់ពួកគេផ្ទាល់ក៏បានយល់អំពីភាពជិតស្និទ្ធ និងទំនាក់ទំនងដូចឪពុកម្តាយរបស់ព្រះនេះចំពោះមនុស្សជាតិ។
នេះបញ្ជាក់ពីសារភាពក្នុងការស្វែងរកអំណាចខ្ពស់ជាង ប៉ុន្តែកែតម្រូវទិសដៅនៃការស្វែងរកនោះចេញពីរូបព្រះទៅកាន់ព្រះពិត។

ចោទយកថា ៤:២៩

□ ខគម្ពីរ៖ «ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកពីទីនោះ អ្នកនឹងរកឃើញទ្រង់ ប្រសិនបើអ្នកស្វែងរកទ្រង់ដោយអស់ពីចិត្ត និងដោយអស់ពីព្រលឹងរបស់អ្នក»។ □ បរិបទ៖ នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃសុន្ទរកថារបស់លោកម៉ូសេទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមុនពេលពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ លោកបានសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ សូម្បីតែពេលដែលពួកគេខ្លាត់ខ្លាយ ឬប្រឈមមុខនឹងការលំបាកក៏ដោយ។ □ ការពន្យល់៖ នៅទីនេះ ការសង្កត់ធ្ងន់គឺទៅលើការស្វែងរកដោយអស់ពីចិត្ត។ វាធានាថាព្រះមិននៅឆ្ងាយ ឬមិនអាចទៅដល់បានទេ ប៉ុន្តែនឹងត្រូវបានរកឃើញនៅពេលស្វែងរកដោយស្មោះស្ម័គ្រ។

របាយត្រូវទី ១ ១៦:១១

□ ខគម្ពីរ៖ «ចូរងាកទៅរកព្រះអម្ចាស់ និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ចូរស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់ជានិច្ច»។ □ បរិបទ៖ ខគម្ពីរនេះគឺជាផ្នែកមួយនៃទំនុកតម្កើងអរព្រះគុណរបស់ពួកគេនៅពេលដែលហិបនៃសេចក្តីសញ្ញាត្រូវបាននាំយកមកក្រុងយេរូសាឡឹម។ □ ការពន្យល់៖ វាលើកទឹកចិត្តដល់ការស្វែងរកវត្តមាន និងកម្លាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាបន្តបន្ទាប់ ដោយបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងជាបន្តបន្ទាប់ជាជាងព្រឹត្តិការណ៍តែម្តង។

ទំនុកតម្កើង ២៧:៨

□ ខគម្ពីរ៖ «ចិត្តខ្ញុំនិយាយអំពីអ្នកថា ចូរស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់! ព្រះភក្ត្រទ្រង់អើយ ខ្ញុំនឹងស្វែងរក»។ □ បរិបទ៖ ដាវីឌបង្ហាញពីបំណងប្រាថ្នារបស់ទ្រង់ចំពោះវត្តមានក្នុងចំណោមបញ្ហារបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញពីទំនុកចិត្តរបស់ទ្រង់លើព្រះ។ □ ការពន្យល់៖ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីការសន្ទនាផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយព្រះដែលសំឡេងខាងក្នុង (បេះដូង) ជំរុញឱ្យមនុស្សម្នាក់ស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះ ដែលបង្ហាញពីភាពស្និទ្ធស្នាល និងទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួន។

ទំនុកដំកើង ១០៥:៤

□ ខគម្ពីរ៖ «ចូរស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ចូរស្វែងរកវត្តមានរបស់ទ្រង់ជានិច្ច!» □ បរិបទ៖ ទំនុកដំកើង ១០៥ គឺជាទំនុកដំកើងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលរៀបរាប់អំពីកិច្ចការដ៏មានប្រទានភាពរបស់ព្រះក្នុងនាមអ៊ីស្រាអែល ចាប់ពីសេចក្តីសញ្ញាជាមួយអំប្រាហាំរហូតដល់ការចាកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ទំនុកដំកើងនេះបម្រើគោលបំណងជាច្រើន៖

- . ការអរព្រះគុណ និងការសរសើរតម្កើង៖ វាជាការអំពាវនាវឱ្យថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះភាពស្មោះត្រង់ និងការសន្យាដ៏ស្ថិតស្ថេររបស់ទ្រង់ចំពោះប្រជាជន។
- . ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ តាមរយៈការចងចាំពីទង្វើរបស់ព្រះជាម្ចាស់កាលពីអតីតកាល ទំនុកតម្កើងនេះលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទំនុកចិត្ត និងជំនឿលើទង្វើនាពេលអនាគតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ វាបម្រើជាការរំលឹកអំពីភក្តីភាពនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- . ការណែនាំ៖ វាបង្រៀនមនុស្សជំនាន់ក្រោយអំពីបេតិកភណ្ឌរបស់ពួកគេ ធម្មជាតិរបស់ព្រះ និងរបៀបដែលពួកគេគួរឆ្លើយតបទៅនឹងទ្រង់។ □ ការពន្យល់៖
- . ស្វែងរកព្រះអម្ចាស់៖ នេះគឺជាការលើកទឹកចិត្តឱ្យបន្តទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងសកម្ម។ វាបង្កប់ន័យច្រើនជាងការអធិស្ឋានម្តងម្កាល ឬពិធីសាសនា; វាបង្ហាញពីការខិតខំប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរ និងជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យកាន់តែច្បាស់។
- . និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់៖ នៅទីនេះ អ្នកនិពន្ធទំនុកតម្កើងអាចសំដៅទៅលើប្រទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈសកម្មភាពប្រវត្តិសាស្ត្រគ្រោះកាចនៅអេហ្ស៊ីប ការបំបែកសមុទ្រក្រហមជាដើម។ ការស្វែងរកកម្លាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចមានន័យថា ការស្វែងរកការការពាររបស់ទ្រង់ ការផ្តល់អំណាចដល់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ ឬការទទួលស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ជាប្រភពនៃប្រទានភាព និងប្រទានភាពទាំងអស់។
- . ស្វែងរកវត្តមានរបស់ទ្រង់ជានិច្ច៖ នេះសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងជាប់លាប់ជាមួយព្រះ។ ពាក្យថា ០០០០០; ជាបន្តបន្ទាប់ ០០០០០; បង្ហាញថាការស្វែងរកនេះមិនគួរជាព្រឹត្តិការណ៍តែម្តងទេ ប៉ុន្តែជាការខិតខំប្រឹងប្រែងពេញមួយជីវិត។ នៅក្នុងបរិបទនៃពេលដែលរឿងនេះត្រូវបានសរសេរ វត្តមានរបស់ព្រះត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងហិបនៃសេចក្តីសញ្ញា រោងឧបោសថ និងក្រោយមកព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងដែលវត្តមានរបស់ព្រះត្រូវបានទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណដ៏ទូលំទូលាយ វាលើកទឹកចិត្តអ្នកជឿឱ្យតែងតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនៃការរួមជាមួយព្រះ មិនមែនគ្រាន់តែនៅក្នុងគ្រាលំបាក ឬក្នុងអំឡុងពេលធ្វើពិធីជាក់លាក់នោះទេ។

ស្វែងរកវត្តមានរបស់ទ្រង់

ម៉ាតាយ ១៣:៤៤-៤៦

□ អគ្គបទ៖ «នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាកំណប់ទ្រព្យដែលលាក់ទុកក្នុងវាលស្រែ។ កាលណាមនុស្សម្នាក់រកឃើញវាហើយ គាត់ក៏លាក់វាម្តងទៀត រួចក៏ទៅលក់របស់ទាំងអស់ដែលគាត់មានដោយអំណរ ហើយទិញវាលស្រែនោះ។ ជាថ្មីម្តងទៀត នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាឈ្មួញម្នាក់ដែលកំពុងស្វែងរកកុដខ្នុរ កាលណាគាត់បានរកឃើញកុដខ្នុរដែលមានតម្លៃខ្ពស់ គាត់ក៏ទៅលក់របស់ទាំងអស់ដែលគាត់មាន ហើយទិញវា»។ □ បរិបទ៖ រឿងប្រៀបដូចទាំងនេះគឺជាផ្នែកមួយនៃសេរីមួយនៅក្នុងម៉ាតាយ ១៣ ដែលព្រះយេស៊ូវពិពណ៌នាអំពីលក្ខណៈនៃនគរស្ថានសួគ៌ដោយប្រើការប្រៀបធៀបប្រចាំដោយបង្រៀនពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ជាឯកជនបន្ទាប់ពីមានបន្ទូលទៅកាន់ហ្វូងមនុស្ស។ □ ការពន្យល់៖ □ ការរកឃើញដ៏មានតម្លៃ៖ កំណប់ទ្រព្យ និងកុដខ្នុរដែលលាក់ទុកក្នុងវាលស្រែ ដែលជាអ្វីមួយដែលសក្តិសមនឹងការស្វែងរក និងលះបង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីទទួលបាន។ □ ការស្វែងរកព្រះ៖ នេះភ្ជាប់ទៅនឹងការស្វែងរកព្រះដោយពណ៌នាអំពីនគរថាជា «ការរកឃើញដ៏មានតម្លៃ» ដែលទាមទារការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងស្រុង។ វាលើកទឹកចិត្តអ្នកជឿឱ្យដេញតាមព្រះដោយភាពខ្លះខ្លាំងដូចគ្នានឹងការបោះបង្គោលកំណប់ទ្រព្យដ៏មានតម្លៃ ស្របតាមប្រធានបទនៃការលះបង់ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។

កូរិនថូសទី១ ៩:២៤-២៧

□ អគ្គបទ៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា នៅក្នុងការប្រណាំង អ្នករត់ទាំងអស់សុទ្ធតែរត់ ប៉ុន្តែមានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលទទួលបានរង្វាន់? ចូររត់តាមរបៀបដើម្បីទទួលបានរង្វាន់។ អ្នកដែលប្រកួតប្រជែងក្នុងការប្រកួតទាំងអស់ត្រូវហ្វឹកហាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹង។ ពួកគេធ្វើវាដើម្បីទទួលបានមកុដដែលមិនស្លិះ ប៉ុន្តែយើងធ្វើវាដើម្បីទទួលបានមកុដដែលនឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។ ដូច្នោះ ខ្ញុំមិនរត់ដូចជាអ្នកដែលរត់ដោយគ្មានគោលដៅទេ។ ខ្ញុំមិនប្រយុទ្ធដូចជាអ្នកប្រដាល់ដែលវាយខ្យល់ទេ។ ទេ ខ្ញុំវាយរាងកាយរបស់ខ្ញុំ ហើយធ្វើឱ្យវាក្លាយជាទាសករបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំត្រូវបានដកហូតសិទ្ធិទទួលបានរង្វាន់»។ □ បរិបទ៖ ប៉ុលកំពុងសរសេរទៅកាន់ព្រះវិហារនៅកូរិនថូស ដោយការពារថា៖ ជាសារីករបស់គាត់ និងប្រើពាក្យប្រៀបធៀបក៏ឡាពីការប្រកួតអ៊ីស្តាន (ស្រដៀងនឹងកីឡាអូឡាំពិក) ដើម្បីបង្ហាញពីវិន័យខាងវិញ្ញាណ។ □ ការពន្យល់៖ □ ការស្វែងរកវិន័យ៖ ប៉ុលប្រៀបធៀបជីវិតគ្រីស្ទានទៅនឹងការប្រណាំង ឬការប្រកួតប្រដាល់ ដែលអត្តពលិកហ្វឹកហាត់យ៉ាងម៉ត់ចត់សម្រាប់កម្រងផ្កាដែលអាចរលួយបាន (មកុដ) ដោយជំរុញអ្នកជឿឱ្យស្វែងរករង្វាន់ដែលមិនអាចរលួយបាន។ □ ការស្វែងរកព្រះ៖ នេះទាក់ទងនឹងការស្វែងរកព្រះតាមរយៈការស្វែងរកភាពបរិសុទ្ធ និងជំនឿដោយខ្ជាប់ខ្ជួន និងមានវិន័យដោយខ្ជួនឯង។ វាសង្កត់ធ្ងន់ថា ការស្វែងរកមិនមែនជារឿងអកម្មទេ ប៉ុន្តែទាមទារការផ្តោតអារម្មណ៍ និងការស្មោះត្រង់ ដើម្បីជៀសវាងការដកហូតសិទ្ធិពីជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ហេព្រើរ ១១:៦

□ ខគម្ពីរ៖ «បើគ្មានជំនឿទេ នោះមិនអាចផ្តាច់ព្រះហឫទ័យព្រះបានទេ ពីព្រោះអ្នកណាដែលមករកទ្រង់ត្រូវតែជឿថាទ្រង់មានមែន ហើយថាទ្រង់ប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ដោយស្មោះ»។ □ បរិបទ៖ នេះគឺមកពីជំពូក «សាលកិត្តិមាមជំនឿ» នៅក្នុងសៀវភៅហេព្រើរ ដែលវាយបញ្ជីខាហារណ៍នៃគូអង្គព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដែលរស់នៅដោយជំនឿ ដោយលើកទឹកចិត្តដល់គ្រិស្តបរិស័ទដើមដំបូងឱ្យប្រឈមមុខនឹងការបៀតបៀន។ □ ការពន្យល់៖ □ ជំនឿ និងការស្វែងរក៖ ខគម្ពីរនេះភ្ជាប់ជំនឿដោយផ្ទាល់ទៅនឹងការស្វែងរកព្រះ ដោយសន្យាថានឹងផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ដោយស្មោះ។ □ ការបញ្ជាក់៖ វាពង្រឹងថាការស្វែងរកដោយស្មោះត្រង់ ដែលមានបុគ្គលនៅក្នុងជំនឿ ធ្វើឱ្យព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ និងនាំទៅរកពរជ័យដ៏ទេវភាព ដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាគោលការណ៍គ្រឹះសម្រាប់ការចូលទៅជិតទ្រង់។

អេសាយ ៥៥:៦

□ ខគម្ពីរ៖ «ចូរស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ក្នុងកាលដែលអាចរកឃើញទ្រង់ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ក្នុងកាលដែលទ្រង់គង់នៅជិត»។ □ បរិបទ៖ ផ្នែកមួយនៃការអញ្ជើញដ៏ព្យាករណ៍នៅក្នុងសៀវភៅអេសាយ ឲ្យងាកចេញពីអំពើបាប ហើយឱបក្រសោបសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ដែលបានថ្លែងទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលក្នុងអំឡុងពេលនៃការរង្វេងស្មារតី។ □ ការពន្យល់៖ □ ភាពបន្ទាន់ក្នុងការស្វែងរក៖ វាជំរុញឲ្យមានសកម្មភាពភ្លាមៗ ដោយបញ្ជាក់ថាឱកាសដើម្បីស្វែងរកព្រះអាចនឹងមិនតែងតែមាននោះទេ។ □ ការបញ្ជាក់៖ ការស្វែងរកព្រះពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើចិត្តទាន់ពេលវេលា និងការអំពាវនាវ ដោយសន្យាថានឹងអាចចូលទៅដល់បានសម្រាប់អ្នកដែលឆ្លើយតបភ្លាមៗ។

ទំនុកតម្កើង ៦៣:១

□ ខគម្ពីរ៖ «ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គជាព្រះនៃទូលបង្គំ ទូលបង្គំស្វែងរកព្រះអង្គដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ទូលបង្គំស្រែកឃ្លានព្រះអង្គ ចិត្តទូលបង្គំទាំងមូលប្រាថ្នាចង់បានព្រះអង្គ នៅក្នុងដីស្ងួតហ្គតហែង ជាកន្លែងដែលគ្មានទឹក»។ □ បរិបទ៖ ទំនុកតម្កើងរបស់ដាវីឌ

ដែលសរសេរឡើងក្នុងទិវាហោស្ថាននៃស្រុកយូដា ប្រហែលជាកំពុងរត់គេចពីសត្រូវ ដោយបង្ហាញពីការលះបង់ផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។

- ការពន្យល់៖ □ ការស្រែកឃ្លានយ៉ាងខ្លាំង៖ ជាវិធីប្រើការស្រែកឃ្លាននៅក្នុងវាលខ្សាច់ជាពាក្យប្រៀបធៀបសម្រាប់តម្រូវការដ៏អស់សង្ឃឹមរបស់ព្រលឹងចំពោះព្រះ
- ការស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់៖ នេះពណ៌នាអំពីការស្វែងរកចាំបាច់ណាមួយប្រាថ្នាដ៏រឹងមាំ និងខ្លាំងក្លា ដែលបង្ហាញពីភាពស្ម័គ្រចិត្ត និងភាពចាំបាច់នៃវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងគ្រាលំបាក។

សុភាសិត ៨:១៧

- ខគម្ពីរ៖ «ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលស្វែងរកខ្ញុំ នឹងរកឃើញខ្ញុំ»។ (និយាយដោយប្រាជ្ញា ដែលមានលក្ខណៈជាគុណលក្ខណៈដ៏ល្អ)
- បរិបទ៖ នៅក្នុងសុភាសិត ៨ ប្រាជ្ញាអំពាវនាវដល់មនុស្សជាតិ ដោយពិពណ៌នាអំពីតួនាទីរបស់វានៅក្នុងការបង្កើត និងអញ្ជើញមនុស្សឱ្យស្តាប់វា។
- ការពន្យល់៖ □ ការឆ្លើយតបទៅវិញទៅមក៖ ប្រាជ្ញា (ជារឿយៗភ្ជាប់ទៅនឹងការកោតខ្លាចព្រះ) សន្យាថានឹងត្រូវបានរកឃើញដោយអ្នកស្វែងរកដ៏ខ្សោយក្រីក្រ និងស្រឡាញ់អ្នកដែលដេញតាមវា។ □ ការស្វែងរកព្រះ៖ នេះអនុវត្តចំពោះការស្វែងរកប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាផ្នែកមួយនៃការស្វែងរកទ្រង់ ដែលធានាការរកឃើញសម្រាប់អ្នកដែលស្វែងរកដោយស្មោះ។

រក្សាត្រង់ ៧:១៤

- ខគម្ពីរ៖ «បើស្រ្តីអញ ដែលហៅតាមឈ្មោះអញ នឹងបន្ទាបខ្លួន ហើយអធិស្ឋាន ហើយស្វែងរកមុខអញ ហើយដាក់ចេញពីផ្លូវអាក្រក់របស់ពួកគេ នោះអញនឹងឮពីស្ថានសួគ៌ ហើយអញនឹងអត់ទោសបាបរបស់ពួកគេ ហើយនឹងព្យាបាលដែនដីរបស់ពួកគេ»។ □ បរិបទ៖ ការឆ្លើយតបរបស់ព្រះចំពោះការអធិស្ឋាន ដោយគូសបញ្ជាក់ពីលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការស្តារជាតិឡើងវិញ។ □ ការពន្យល់៖ □ ការស្វែងរកសម្មាសម្ពុទ្ធិ៖ វាអំពាវនាវឱ្យមានចិត្តរាបទាប ការអធិស្ឋាន និងការប្រើចិត្តជាមធ្យោបាយដើម្បីស្វែងរកព្រះ។ □ ការបង្កប់ន័យ៖ ការស្វែងរកនាំទៅរកការអភ័យទោស និងការព្យាបាល ដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះបុគ្គល ឬសហគមន៍ដែលងាកមករកព្រះវិញ។

អម៉ុស ៥:៤

- ខគម្ពីរ៖ «នេះជាអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលថា៖ ចូរស្វែងរកខ្ញុំ ហើយរស់នៅ»។ □ បរិបទ៖ ព្យាករណ៍អម៉ុសព្រមានអ៊ីស្រាអែលអំពីការវិនិច្ឆ័យ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដោយជំរុញពួកគេឱ្យត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ។ □ ការពន្យល់៖ □ ជីវិតតាមរយៈការស្វែងរក៖ ភ្ជាប់ការស្វែងរកព្រះទៅនឹងការរស់រានមានជីវិត និងជីវិតពិត ផ្ទុយពីការបំផ្លិចបំផ្លាញពីអំពើបាប។ □ អត្ថន័យ៖ ការស្វែងរកព្រះគឺចាំបាច់សម្រាប់ភាពរស់រវើកខាងវិញ្ញាណ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើវាជាផ្លូវឆ្ពោះទៅរកព្រះ។

ការស្វែងរកទំនុកតម្កើង ១០៥:៤ ឥតឈប់ឈរ

អេសាយ ៤០:២៨-៣១

- ខគម្ពីរ៖ «តើអ្នកមិនដឹងទេឬ? តើអ្នកមិនធ្លាប់ឮទេឬ? ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ជាព្រះដែលបង្កើតចុងបំផុតនៃផែនដី។ ទ្រង់នឹងមិនដែលនឿយហត់ ឬអស់កម្លាំងឡើយ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចយល់អំពីការយល់ដឹងរបស់ទ្រង់បានឡើយ។ ទ្រង់ប្រទានកម្លាំងដល់អ្នកដែលនឿយហត់ ហើយបង្កើនកម្លាំងរបស់អ្នកទន់ខ្សោយ។ សូម្បីតែយុវវ័យក៏នឿយហត់ និងអស់កម្លាំងដែរ ហើយយុវជនក៏ដួលដួល ហើយដួលដែរ ប៉ុន្តែអ្នកដែលសង្ឃឹមលើព្រះអម្ចាស់នឹងបង្កើតកម្លាំងឡើងវិញ ពួកគេនឹងហើរឡើងលើស្លាបដូចត្រី ពួកគេនឹងរត់ ហើយមិននឿយហត់ ពួកគេនឹងដើរហើយមិនទន់ខ្សោយឡើយ»។ □ បរិបទ៖ ផ្នែកមួយនៃទំនាយរបស់អេសាយដែលល្អងលោមអ៊ីស្រាអែលក្នុងអំឡុងពេលនិរទេសខ្លួន ដោយបង្ហាញពីប្រទានភាពដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះផ្ទុយពីភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្ស។ □ ការពន្យល់៖ □ ការស្វែងរកកម្លាំង៖ នេះពង្រីកលើ «ការស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់» ដោយសន្យាថានឹងបង្កើតថ្មីសម្រាប់អ្នកដែលរង់ចាំ (ឬស្វែងរក) ព្រះ ដោយពណ៌នាអំពីទ្រង់ថាជាប្រភពថាមពល។ □ ការដេញតាមជាបន្តបន្ទាប់៖ រូបភាពនៃការហោះហើរ ការរត់ និងការដើរដោយមិនអស់កម្លាំងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពឹងផ្អែកជាបន្តបន្ទាប់លើវត្តមានរបស់ព្រះ ដោយកសាងទំនុកចិត្តតាមរយៈធម្មជាតិដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ទ្រង់។

ទំនុកដំកើង ៩:១០

- ខគម្ពីរ៖ «ហើយអស់អ្នកដែលស្គាល់នាមទ្រង់ទុកចិត្តលើទ្រង់ ដ្បិតឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មិនបានបោះបង់ចោលអស់អ្នកដែលស្វែងរក ទ្រង់ឡើយ»។ □ បរិបទ៖ ទំនុកតម្កើងរបស់ដាវីឌសរសើរតម្កើងព្រះចំពោះយុត្តិធម៌ និងការការពាររបស់ទ្រង់ពីខ្មាំងសត្រូវ ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរំដោះផ្ទាល់ខ្លួន។ □ ការពន្យល់៖ □ ការទុកចិត្តតាមរយៈការស្វែងរក៖ វាភ្ជាប់ការស្វែងរកព្រះជាមួយនឹងការស្គាល់ព្រះនាម (ចរិតលក្ខណៈ) របស់ទ្រង់ និងការជួបប្រទះនឹងភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ ដោយធានាថាការស្វែងរកជាបន្តបន្ទាប់នាំទៅរកការគាំទ្រដ៏មិន

រង្គោះរង្គើរ។ ០ ការរកសាងលើវត្តមាន៖ នេះពង្រឹងគំនិតនៃការស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាបន្តបន្ទាប់ ដូចដែលវាសន្យាថា ទ្រង់នៅជិតអ្នកស្វែងរក ដោយមិនដែលបោះបង់ចោលពួកគេក្នុងគ្រាដែលត្រូវការឡើយ។

ទំនុកតម្កើង ៣៤:១០

០ ខគម្ពីរ៖ «សិង្កក្មេងៗរងទុក្ខវេទនាដោយខ្លះខាត និងអត់ឃ្លាន ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលស្វែងរកព្រះអម្ចាស់មិនខ្លះអ្វីឡើយ»។ ០ បរិបទ៖ ទំនុកតម្កើងមួយទៀតរបស់ដាវីឌ ដែលសរសេររបន្ទាប់ពីធ្វើពុតជាផ្តាច់ដើម្បីគេចពីគ្រោះថ្នាក់ ដោយអបអរការដោះរបស់ព្រះ និងអញ្ជើញអ្នកដទៃឲ្យភ្ញាក់រសជាតិសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ការផ្គត់ផ្គង់ក្នុងការស្វែងរក៖ ដោយផ្អែកលើការស្វែងរកកម្លាំងរបស់ព្រះ ខគម្ពីរនេះសន្យាថា អ្នកស្វែងរកដឹងស្បែកព្យាយាមនឹងមិនខ្លះខាតរបស់ចាំបាច់ឡើយ ដោយប្រៀបធៀបការតស៊ូរបស់មនុស្ស/សត្វជាមួយនឹងការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះ។ ០ ទំនាក់ទំនងជាបន្តបន្ទាប់៖ វាលើកទឹកចិត្តដល់ការស្វែងរកជាបន្តបន្ទាប់ជាផ្លូវឆ្ពោះទៅរកភាពបរិបូណ៌ ដោយចង់ភ្ជាប់ទៅនឹងការឆ្លុះបញ្ចាំងជាប្រវត្តិសាស្ត្រដូចជាទំនុកតម្កើង ១០៥ ដោយរំលឹកអំពីការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះពេញមួយរៀងរបស់អ៊ីស្រាអែល។

ទំនុកតម្កើង ២៤:៦

០ ខគម្ពីរ៖ «នេះជាជំនាន់នៃអ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ ដែលស្វែងរកព្រះភក្ត្រនៃព្រះនៃយ៉ាកុប»។ ០ បរិបទ៖ ទំនុកតម្កើងសាសនាមួយដែលអាចប្រើក្នុងអំឡុងពេលដោយពិពណ៌នាអំពីអ្នកដែលអាចឡើងភ្នំបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ និងសង្កត់ធ្ងន់លើភាពបរិសុទ្ធ និងការឡើងទៅវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ការស្វែងរកជំនាន់៖ វាបន្ត «ស្វែងរកវត្តមានរបស់ទ្រង់ជានិច្ច» ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណសហគមន៍ដ៏មានពរដែលស្វែងរកព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះ ដោយភ្ជាប់ទៅនឹងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយយ៉ាកុប (អ៊ីស្រាអែល) ដូចនៅក្នុងការរៀបរាប់ជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ទំនុកតម្កើង ១០៥។ ០ កម្លាំងក្នុងការឡើង៖ ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ថា ការស្វែងរកនាំទៅរកការឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ជាកន្លែងដែលកម្លាំង និងសិរិល្អរបស់ទ្រង់ត្រូវបានជួបប្រទះ ដោយលើកកម្ពស់ការស្វែងរករួមគ្នា និងយូរអង្វែង។

របាយការណ៍ ១៥:២

០ ខគម្ពីរ៖ «ហើយលោកក៏ចេញទៅជួបអេសា ហើយមានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកថា ឱអេសា ព្រមទាំងពួកយូដា និងពួកបេនយ៉ាមីនទាំងអស់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់ខ្ញុំចុះ ព្រះយេហូវ៉ាគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា កាលណាអ្នករាល់គ្នានៅជាមួយទ្រង់។ បើអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញទ្រង់ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នាបោះបង់ចោលទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងបោះបង់ចោលអ្នករាល់គ្នាដែរ»។ ០ បរិបទ៖ ព្យាករណ៍សារមានបន្ទូលទៅកាន់ស្តេចអេសាក្នុងអំឡុងពេលនៃការស្វែងរក ដោយជំរុញឱ្យមានការរស់ឡើងវិញរបស់ជាតិ និងភាពស្មោះត្រង់បន្ទាប់ពីជ័យជំនះលើសត្រូវ។ ០ ការពន្យល់៖ ០ វត្តមានទៅវិញទៅមក៖ នេះបង្កើតឡើងនៅលើការស្វែងរកវត្តមានរបស់ព្រះដោយសង្កត់ធ្ងន់ថា ការស្វែងរកជាបន្តបន្ទាប់ធានានូវភាពជិតស្និទ្ធ និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ខណៈពេលដែលការបោះបង់ចោលនាំទៅរកការបាត់បង់។ ០ ការភ្ជាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ដូចជាការពិនិត្យឡើងវិញនៃទំនុកតម្កើង ១០៥ អំពីទង្វើរបស់ព្រះ វាអំពាវនាវឱ្យមានការចងចាំពីភក្តីភាពនៃសេចក្តីសញ្ញា ដោយលើកទឹកចិត្តដល់ការស្វែងរកយ៉ាងសកម្មសម្រាប់ពរជ័យជាតិ និងផ្ទាល់ខ្លួន។

ទំនុកដំកើង ៤២:១-២

០ ខគម្ពីរ៖ «ដូចជាសត្វក្តាន់ដែលដង្ហោយរកស្ទឹងដែលហូរ នោះព្រលឹងខ្ញុំក៏ដង្ហោយរកព្រះអង្គដែរ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ។ ព្រលឹងខ្ញុំស្រែកឃ្លានព្រះសម្រាប់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ តើពេលណាខ្ញុំអាចមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះព្រះ?» ០ បរិបទ៖ ទំនុកតម្កើងរបស់កូនចៅកូរ៉ា ដែលបង្ហាញពីការចង់បានវត្តមានរបស់ប្តីក្នុងប្រហែលជាមកពីកាលពីក្មេងៗនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ ០ ការពន្យល់៖ ០ ការស្រែកឃ្លានវត្តមាន៖ នេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់អំពី «ការស្វែងរកវត្តមានរបស់ទ្រង់ជានិច្ច» តាមរយៈពាក្យប្រៀបធៀបនៃការស្រែកឃ្លានដ៏អស់សង្ឃឹម ដោយពណ៌នាអំពីការស្វែងរកជាតម្រូវការព្រលឹងដែលមានពីកំណើត និងជាបន្តបន្ទាប់។ ០ កម្លាំងក្នុងការប្រាថ្នា៖ ក្នុងចំណោមទឹកភ្នែក និងការគាបសង្កត់ វាបង្កើតឡើងនៅលើការស្វែងរកកម្លាំងដោយស្វែងរកក្តីសង្ឃឹមក្នុងការរំពឹងទុកស្រដៀងគ្នាទៅនឹងទំនុកតម្កើងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលរំលឹកពីការរំដោះ។

ការណែនាំអំពីសៀវភៅណែនាំសិក្សា

០ ប្រធានបទដែលត្រូវស្វែងយល់៖ ការតស៊ូ (ឧទាហរណ៍ ម៉ាថាយ ៧:៧-៨) ភាពស្មោះត្រង់ (ឧទាហរណ៍ យេរេមា ២៩:១៣) រង្វាន់ (ឧទាហរណ៍ ហេប្រើរ ១១:៦) និងការខិតខំប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរ (ឧទាហរណ៍ ទំនុកតម្កើង ១០៥:៤ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ)។

□ សំណួរសម្រាប់អនុវត្ត៖ តើការស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់មើលទៅដូចម្តេចនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ? តើឧបសគ្គអ្វីខ្លះដែលរារាំងការស្វែងរកដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ហើយតើអាចយកឈ្នះវាដោយរបៀបណា?

□ តារាងឯកសារយោងឆ្លង៖

ប្រធានបទ	ឧកម្មសំខាន់ៗ	ការតភ្ជាប់
ភាពជាប់លាប់ ភាពអស់ពីចិត្ត	ម៉ាថាយ ៧:៧-៨, រហកូត្រទី១ ១៦:១១ យេរេមា ២៩:១៣, ចេទិយកថា ៤:២៩	លើកទឹកចិត្តឲ្យគោរព និងស្វែងរកជាបន្តបន្ទាប់។ សង្កត់ធ្ងន់លើការស្វែងរកដោយអស់ពីចិត្ត និងព្រលឹង។
រង្វាន់/ការផ្តល់	ម៉ាថាយ ៦:៣៣, ទំនុកតម្កើង ៣៤:១០	ការសន្យាត្រូវបានបំពេញ ហើយគ្មានការខ្វះខាតសម្រាប់អ្នកស្វែងរកឡើយ។
វិន័យ	កូរិនថូសទី១ ៩:២៤-២៧, អេសាយ ៤០:២៨-៣១	ប្រៀបធៀបការស្វែងរកការហ្វឹកហ្វឺនសម្រាប់កម្លាំងដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ភាពបន្ទាន់/ភាពស្ម័គ្រចិត្ត	អេសាយ ៥៥:៦, ទំនុកតម្កើង ៦៣:១	អំពាវនាវឱ្យមានការដេញតាមភ្លាមៗ ដូចជាការស្រែកឃ្លាន។

ឯកសារនេះអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន ការពិភាក្សាក្រុម ឬការបង្រៀន។ ប្រសិនបើត្រូវការការពង្រីក ឬឯកសារយោងបន្ថែម សូមពិចារណាពីគ្រោះជាមួយសមមូលព្រះគម្ពីរសម្រាប់ឧកម្មបន្ថែមលើពាក្យ «ស្វែងរក» ឬ «ដេញតាម»។